

Zbornik sudske prakse

Spojeni predmeti C-184/15 i C-197/15

Florentina Martínez Andrés
protiv
Servicio Vasco de Salud
i

Juan Carlos Castrejana López
protiv
Ayuntamiento de Vitoria

(zahtjevi za prethodnu odluku
koje je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članci 5. i 8. – Primjena uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme – Mjere za sprječavanje zlouporabe uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Sankcije – Promjena kvalifikacije radnog odnosa na određeno vrijeme u ‚ugovor o radu na neodređeno vrijeme koji nije trajne naravi‘ – Načelo djelotvornosti“

Sažetak – Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016.

1. *Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Direktiva 1999/70 – Mjere za sprečavanje zlouporaba uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme – Osoblje koje je upravno tijelo zaposlilo – Nacionalni propis kojim se predviđa pravo zadržavanja radnog odnosa samo za osobe na koje se primjenjuju pravila radnog prava – Odbijanje priznavanja takvog prava osoblju zaposlenom na temelju upravnog prava – Nedopuštenost – Iznimka – Postojanje učinkovite mjere za kažnjavanje takvih zlouporaba u odnosu na to osoblje – Provjera od strane nacionalnog suda*

(Direktiva Vijeća 1999/70, Prilog, čl. 3. t. 1. i čl. 5. t. 1.)

2. *Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Direktiva 1999/70 – Postupci čiji je cilj poštovanje obveza koje proizlaze iz te direktive – Načelo djelotvornosti – Nacionalni propis koji obvezuje radnika zaposlenog na određeno vrijeme na pokretanje novog postupka radi određivanja prikladne sankcije u slučaju da sud utvrdi postojanje zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme – Nedopuštenost u slučaju nastupanja postupovnih neugodnosti koje su uzrokovane navedenim propisom i koje pretjerano otežavaju korištenje prava koja su priznata pravnim poretkom Unije – Poštivanje prava na djelotvornu sudsku zaštitu – Provjera od strane nacionalnog suda*

(Direktiva Vijeća 1999/70, Prilog)

1. Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi Vijeća 1999/70 o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalni sudovi države članice na koju se to odnosi primjenjuju nacionalni propis tako da se, u slučaju zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, pravo zadržavanja radnog odnosa priznaje osobama koje je zaposlilo upravno tijelo na temelju ugovora o radu na koje se primjenjuju pravila radnog prava, dok se to pravo općenito ne priznaje osoblju koje je to upravno tijelo zaposlilo na temelju upravnog prava, osim ako u nacionalnom pravnom poretku ne postoji druga učinkovita mjera za kažnjavanje takvih zlouporaba u odnosu na iste, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Naime, na sudovima predmetne države članice je da osiguraju poštovanje članka 5. Okvirnog sporazuma, pazeći da radnici u odnosu na koje su zlouporabljeni uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme ne budu obeshrabreni, nadajući se da će i dalje biti zaposleni u javnom sektoru, ostvariti pred nacionalnim tijelima, uključujući i sudove, prava koja proizlaze iz uspostave nacionalnim propisom svih preventivnih mjera predviđenih u članku 5. stavku 1. Okvirnog sporazuma.

Posebno, nacionalni sud mora osigurati da svi radnici koji su zaposleni na određeno vrijeme u smislu članka 3. točke 1. Okvirnog sporazuma mogu ostvariti, u odnosu na svojeg poslodavca, primjenu sankcija predviđenih nacionalnim propisom ako su bili žrtve zlouporabe korištenja uzastopnih ugovora, bez obzira na kvalifikaciju njihovih ugovora prema nacionalnom pravu.

S obzirom na to da u odnosu na osoblje zaposleno u upravnim tijelima na temelju upravnog prava ne postoji niti jedna druga istovjetna i učinkovita mjera zaštite, poistovjećivanje tog osoblja zaposlenog na određeno vrijeme s radnicima zaposlenim na neodređeno vrijeme čiji radni odnos nije trajne naravi, sukladno postojećoj nacionalnoj sudskoj praksi, može stoga predstavljati mjeru kojom se može sankcionirati zlouporaba ugovorâ o radu na određeno vrijeme te poništiti posljedice povrede odredbi Okvirnog sporazuma.

(t. 51. -54. i t. 1. izreke)

2. Odredbe Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi Vijeća 1999/70 o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, u vezi s načelom djelotvornosti, treba tumačiti na način da im se protive nacionalna postupovna pravila koja obvezuju radnika zaposlenog na određeno vrijeme na pokretanje novog postupka radi određivanja prikladne sankcije u slučaju kada sud utvrdi postojanje zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, s obzirom na to da to neophodno stvara radniku postupovne nepogodnosti, osobito u vidu troška, trajanja postupka i pravila o zastupanju, koje pretjerano otežavaju korištenje prava koja su priznata pravnim poretkom Unije.

Naime, na sudu je koji je uputio zahtjev, a ne na Sudu, da provjeri je li predmetna država članica poduzela sve potrebne mjere koje joj omogućuju da osigura pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, poštujući načela djelotvornosti i ekvivalentnosti.

Posebno u odnosu na načelo djelotvornosti, predmetna nacionalna postupovna odredba mora se analizirati uzimajući u obzir njezino mjesto u cjelokupnom postupku, kao i odvijanje tog postupka te njegove posebnosti pred različitim nacionalnim tijelima. U tom pogledu, valja, prema potrebi, uzeti u obzir načela na kojima se temelji nacionalni pravni sustav, kao što su zaštita prava na obranu, načelo pravne sigurnosti i dobrog odvijanja postupka.

(t. 60., 61., 64. i t. 2. izreke)